

[Stubbjær Pedersen]

at gøre med at afskaffe den offentlige sektor. Der er nedsat et embedsmandsudvalg, som skal komme med nogle ideer og forslag til, hvordan man kan gøre noget. Det synes vi er helt i orden. Vi synes, at det, det drejer sig om, er at undersøge, om der skulle være nogle delområder, f.eks. rengøring og vaskerier og andre ting, der måske lige så godt og billigere kan udføres af private virksomheder. Viser det sig at være tilfældet, og det kan da nemt ske, synes CD, at det er helt naturligt, at det bliver lagt over i privat regie, for intet skal være i offentlig regie bare for at være i offentlig regie. Der skal være en fornuftig begrundelse for det. For mit parti har det intet med en ideologi eller holdning at gøre. I langt de fleste tilfælde er der da også en fornuftig begrundelse for det.

Jeg mener dog, at på nogle områder har det offentlige sikkert stukket næsen lidt for langt frem. Her tænker jeg specielt på håndværks- og entreprenørområdet. På disse områder mener jeg, der er en række funktioner, der lige så godt og sikkert – og nok også bedre – kunne udføres af private erhvervsvirksomheder.

Et andet område, hvor der er talt en del om at privatisere – hvad det så end er – er den kollektive transport. Taler vi her om tog- og flydrift, er tingene ikke helt så enkle, for hvad er det for ruter, de private selskaber er meget interesserede i? Det er naturligvis de ruter, der er gode, de ruter, hvor der er en god passagerunderlægning, og som derfor har mulighed for at give et overskud. Tilbage er der altså nogle ruter, som er mindre rentable, ja, som direkte giver underskud, men også her har det offentlige en forpligtelse. Derfor kan det være rimeligt på nogle områder, at det offentlige har noget, der ligner et monopol.

Tager vi derimod busserne frem, er der efter kollektivtrafikloven af 1979 dannet en stribe fælleskommunale trafikalselskaber landet over. Jeg skal gerne sige, at nogle af disse selskaber har haft et lidt for højt ambitionsniveau, men det tror jeg efterhånden bliver justeret. Det er man på vej til. Jeg mener netop, at det område i virkeligheden er et mønstereksempel på et godt samarbejde mellem det offentlige og her i høj udstrækning private vognmænd.

Generelt har vi i CD den holdning, at overalt, hvor det er muligt, bør man forsøge

at udbygge samarbejdet mellem offentlige og private myndigheder, fordi det offentlige og de private ikke er to modparter, som de desværre til tider betragtes som. En af grundene til, at de betragtes sådan, er, at såvel en erhvervsfjendsk som en generelt skeptisk, ja, næsten fjendtlig indstilling til den offentlige sektor tit kommer til udtryk fra fløjpartierne her i salen, og det skader samarbejdet. Det er beklageligt.

Vi har i Danmark gennem 1960erne og 1970erne opbygget et socialt system i offentlig regie, og det er noget, man ikke sådan bare kan – og måske heller ikke skal – privatisere. Det offentlige er nemlig ikke en forretning, der altid skal drives efter forretningsmæssige principper. Det samfund, vi lever i, er på trods af den aktuelle økonomiske krise alligevel et så rigt samfund, at vi har en forpligtelse til at hjælpe de af vore medborgere, der har behov for hjælp, og så snart vi er nede ved det enkelte menneske, det enkelte individ, der socialt, fysisk eller på anden måde har det vanskeligt, så holder privatiseringstalen op for os. Her er det en samfundsopgave, en offentlig opgave, at komme til hjælp.

Afslutningsvis vil jeg godt gentage, at CD er åben over for, at der på visse områder sker en overførsel fra offentlig til privat regie, og vi vil gerne medvirke til, at der sker et øget samarbejde mellem offentlige og private virksomheder. Vi tror, at vi i virkeligheden her har nogle meget store muligheder, men vi har altså også en ganske bestemt opfattelse af, hvor privatisering ikke duer.

**Lone Dybkjær (RV):**

Finansministeren sagde i sit indlæg, at nogle har ønsket at indskrænke debatten på en anden måde, end regeringen havde ønsket det. Det, regeringen ønskede, tror jeg nok finansministeren sagde, var, at samfundet skuldet være mere åbent – eller noget i den stil. Jeg vil godt sige, at jeg mener faktisk også, regeringen har egen skyld i, at vi får indsnævret denne privatiseringsdebat. Det synes jeg er meget kedeligt, fordi det, regeringen hele tiden kører frem med, når regeringen skal komme med eksempler på privatisering, er rengøring og madlavning og sociale og kulturelle områder. Det er ikke de væsentlige. Det er også dem, hr. Dyremose var